

PAVOL HRNKO

Spoza okna, spoza mreží

Tam, kde duša človeka ubolená leží

Pavol Hrnko

Spoza okna, spoza mreží

Copyright: Pavol Hrnko

CoverArt: Terézia Opatová

ISBN: 978-80-570-4385-0

Mená a situácie popisované v tejto zbierke
nie sú len také náhodné.

Napísal ich život sám,
a preto všetkým účinkujúcim v týchto veršoch
najhlbšiu moju úctu k nohám vašim skladám.

Život je už raz taký:
raz šťastím vzlietneš,
potom padáš doráňaný,
ťažko lížeš svoje rany.

Zahoja sa, ale jazvy, čo zostanú,
tie všetko pripomenú...

Autorom týchto veršov pár nie je nikto iný ako jeden pán,
ten, čo zdieľal s vami tieto priestory týždňov pár.

Pavol Hrnko,
pán poslanec Hrnko prezývaný,
Pali hrnček var.

Pevne dúfam, že týchto z hĺbky môjho srdca básní
aspoň na malý moment poteší,
možno aj pohladí
dušu čitateľov pár.

*Tieto úvodné verše, ktoré tvoria básní pár,
venujem krásnej slečne, ktorej srdiečko zažilo obrovský žal,
a z hĺbky mojej duše len tíško dúfam,
že pomôžu dušičke jej boľavej a utrápenej
zahnať ten smútok a súženie niekam opodiaľ
a prežije pri čítaní týchto veršov krásnych a príjemných momentov pár,
šťastím a úsmevom zažiarí jej nádherná nevinná tvár.*

Grétka margarétka

Býva s nami jedna Grétka, krásna a krehučká sťa margarétka
Grétka ubolenú dušičku má, ale aj tak je taká čistá a nevinná

Prežíva ona veľké trápenie

Máme ju veľmi radi a spoločne jej pomôžeme

Nevinná, krásna, čistá je jej dušička

Miluje ju nadovšetko jej mamička

Vymyslíme spolu niečo, čo jej dušičku upokojí, ba aj uzdraví

Na tvári krásny úsmev plný šťastia určite jej vyčarí

Ak táto báseň javí sa vám, že som sa zalúbil, že ju milujem

Môže to tak vyzeráť, no nie je to úplne tak

Ale som jej krehučkou dušou a vnútornou krásou očarený

Ona predstavuje v mojom chápaní a v mojich očiach

Vlastnosti a charakter neskutočne silnej, úprimnej,

Krehkej a láskavej a nehy plnej, nevinný prototyp mladej ženy

Ej, veru blázon bol ten, vraj miloval ju a potom opustil ju

Odísť od tak čistého božieho stvorenia s čistou dušičkou

S nádhernou jej osobnosťou v tele mladej jedinečnej ženy

Lúčne kvietky

Na lúke sa hrajú dietky, Janky, Zuzky, Margarétky.

Slniečko nám krásne hreje, na srdiečku len veselie.

Chodím, hľadám lúčne kvietky, ajhľa, nájdem krásne margarétky.

Kochám sa ich krásou nad to slnko, nad to slnko nebeské, jasnou.

Zopár kvietkov pozbieram, popritom si veselo zaspievam.

Urobím z nich malú krásnu kyticu,

tvoril som ju toť len malú chvíľočku.

Kyticu to je síce maličká, no nádherná bude ako dievčiny líčka.

Dievčinka sa Grétko volá, pri pohľade na ňu strácam reč.

K životu dobrému odnepamäti lásku a porozumenie je treba.

Preto ti z najhlbšej hĺbky mojej duše umeleckej, Grétko, prajem,

nech ti to všetko, čistá a nefalšovaná láska a pokoj,

padne do tvojho láskavého náručia priamo z nekonečne veľkého neba.